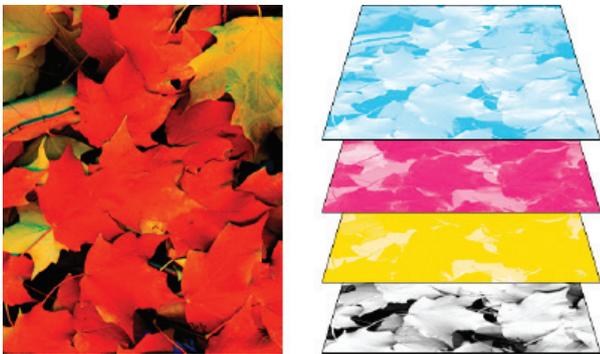

ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ ΠΟΥ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ
ΕΞΟΔΟΣ ΑΡΧΕΙΩΝ ΓΙΑ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Τί είναι οι διαχωρισμοί (τετραχρωμία)

Για την αναπαραγωγή έγχρωμων εικόνων, τα τυπογραφεία συνήθως διαχωρίζουν τη σύνθεση σε τέσσερις τοίγκους (ας πούμε σε τέσσερα χρώματα): κυανό (C), ματζέντα (M), κίτρινο (Y), και μαύρο (K). Όταν εκτυπώνονται στο ίδιο φύλλο χαρτιού, τα χρώματα αυτά συνδυάζονται και αναπαράγουν την αρχική εικόνα ή το αρχικό γραφικό. Η ανάλυση μιας εικόνας σε δύο ή περισσότερα χρώματα ονομάζεται διαχωρισμός χρωμάτων.

Spot colors - Pantone (πλακάτα χρώματα)

Εκτός από τα βασικά χρώματα τετραχρωμίας, υπάρχουν και τα έτοιμα μελάνια, τα pantone. Πρόκειται για μια χρωματική σκάλα παρόμοια ενός χρωματολόγιου όπως αυτά για βαφές τοίχων, χρώματα ζωγραφικής κλπ. που αφορά όμως χρώματα για εκτύπωση.

πχ., αν σε ένα έντυπο έχουμε δύο χρώματα, πράσινο και μωβ, μπορούμε αντί να παράξουμε τα συγκεκριμένα χρώματα από τετραχρωμία (στη συγκεκριμένη περίπτωση θα τυπώναμε τετραχρωμία γιατί κανένα από τα δύο που θέλουμε δεν είναι κάποιο από τα τέσσερα βασικά), να διαλέξουμε από τη σκάλα pantone ένα συγκεκριμένο μωβ και ένα πράσινο που μας αρέσει και να τυπώσουμε διχρωμία. Μ' αυτό τον τρόπο διασφαλίζουμε, 1ον καλύτερη τιμή και, 2ον πιστότητα και ακρίβεια στο αποτέλεσμα.

Όπως όταν διαλέγουμε χρώμα για να βάψουμε έναν τοίχο περιμένουμε να πάρουμε με ακρίβεια το συγκεκριμένο χρώμα στον τοίχο μας, έτσι και με τα pantone, περιμένουμε ότι το τυπωμένο αποτέλεσμα θα είναι πιστό στο

χρώμα που διαλέξαμε. Συνήθως στην τετραχρωμία (αν δεν χρησιμοποιούμε κάποιο από τα βασικά τέσσερα, πχ. μαύρο-ματζέντα), δε μπορούμε να είμαστε σίγουρες για το αποτέλεσμα καθώς αυτό εξαρτάται από τις μηχανές του τυπογράφου, τις ρυθμίσεις της οθόνης μας, αν βάλαμε σωστά ποσοστά για να βγάλουμε τα χρώματα κλπ. Η σκάλα pantone όμως είναι ένα δειγματολόγιο χρωμάτων που έχουμε εμείς και το ίδιο έχει και ο τυπογράφος, δηλαδή βλέπουμε από κοινού το ίδιο χρώμα (ανεξάρτητα από το πώς φαίνεται στην οθόνη μας) και πέρνουμε ένα στάνταρ αποτέλεσμα. Τα pantone είναι χρήσιμα ιδιαίτερα σε περιπτώσεις που θέλουμε να τυπώσουμε μελάνια που δε βγαίνουν ούτως ή άλλως από τετραχρωμία (μεταλλικά χρώματα, φωσφορούχα κλπ.)

CMYK

- Προσέχουμε να έχουμε επιλεγμένο το προφίλ CMYK στο Swatches όταν επιλέγουμε χρώματα για να έχουμε σωστή εικόνα του εκτυπωμένου αποτελέσματος (που θα είναι CMYK). Αν έχουμε μέσα στο έγγραφο μας χρώματα RGB, αυτά θα μετατραπούν αυτόματα σε CMYK για να τυπωθούν και, το πιθανότερο, θα αλλάξουν αρκετά...
- Προσέχουμε οι τιμές CMYK να είναι στρογγυλές και όχι δεκαδικές.
- Καλό είναι να μην καθορίζουμε ένα χρώμα μόνο με βάση το πώς φαίνεται στην οθόνη εκτός και αν είμαστε σίγουρες για τα ποσοστά του χρώματος (πχ. το έχουμε ξαναχρησιμοποιήσει και ξέρουμε πώς είναι τυπωμένο) ή αν η οθόνη μας είναι σωστά ρυθμισμένη με τα ανάλογα χρωματικά προφίλ.
- Για έγγραφα που προορίζονται μόνο για το internet χρησιμοποιούμε RGB χρώματα

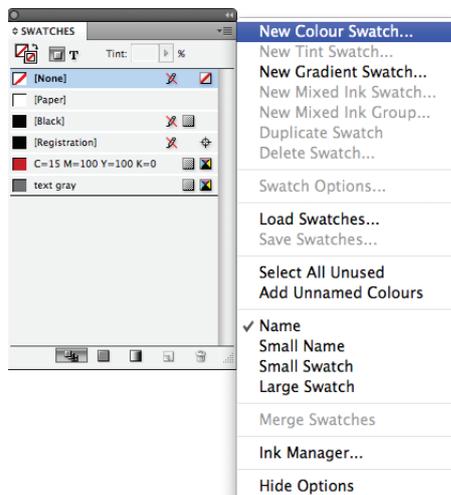
PANTONE

- Η σκάλα Pantone είναι διεθνής. Τα διαθέσιμα χρωματολόγια διαφέρουν ανάλογα με το είδος του χαρτιού που θα χρησιμοποιηθεί (ματ, επιχρυσμένο, γυαλιστερο κλπ.) και το είδος του μελανιού που θέλουμε (παστελ χρώματα, φωσφορούχα, μεταλλικά κλπ.).
- Συνήθως χρησιμοποιούμε μέχρι δύο Pantone. Παραπάνω χρώματα (πχ. τριχρωμία) μας συμφέρει να βγαίνουν από τα βασικά CMYK, εκτός και αν έχουμε μεταλλικά, φωσφορούχα κλπ. που, όπως είπαμε, δεν προκύπτουν από τα βασικά CMYK.

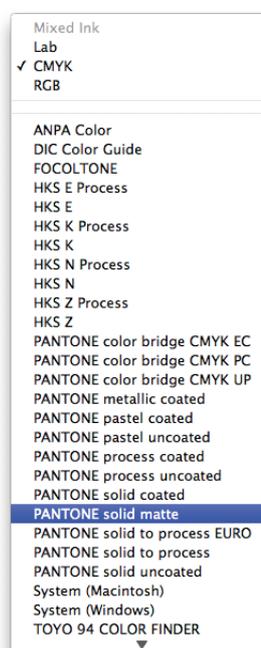
Pantone στο InDesign

Μπορούμε να διαλέξουμε pantone χρώματα από το Swatches, όπως ακριβώς διαλέγουμε και οποιοδήποτε άλλο χρώμα. Γενικά από το διάλογο Swatches διαχειριζόμαστε τα χρώματα του εντύπου.

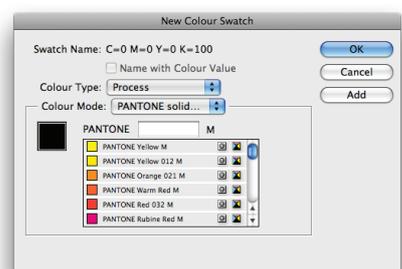
1.

2.

3.

Crop Marks, Bleed, Slug

Όταν προετοιμάζουμε ένα έγγραφο για εκτύπωση χρειάζεται να ορίσουμε κάποια σημεία που θα βοηθήσουν τον τυπογράφο να τοποθετήσει σωστά τη σελίδα στο φύλλο χαρτιού και να κόψει στα σωστά σημεία. Αυτά είναι τα **σημεία κοπής (Crop Marks)**, γραμμές πάχους συνήθως 0.5cm, που τοποθετούνται στις τέσσερις άκρες κάθε σελίδας ορίζοντας τον οριζόντιο και κάθετο άξονα που περικλείουν τον ωφέλιμο εκτυπώσιμο χώρο.

Για να έχουν νόημα τα σημεία κοπής θα πρέπει να έχουμε και το ανάλογο **ξάκρισμα (Bleed)**. Ως ξάκρισμα ορίζουμε το περιθώριο (συνήθως 0.3-0.5cm) που αφήνουμε περιμετρικά της σελίδας μας. Στο περιθώριο αυτό (που τελικά θα κοπεί) "τραβάμε" οτιδήποτε ξακρίζει στη σελίδα μας (πχ. εικόνες που θέλουμε να είναι ως τις άκρες της σελίδας ή φόντο που διατρέχει όλη τη σελίδα κλπ.)

Στις περιπτώσεις που έχουμε δίπλωμα (πχ. μία αφίσα A3 που διπλώνει στα τέσσερα για να μοιάζει με έντυπο), ορίζουμε και το **Slug** με τη χρήση, συνήθως, διάτριτων γραμμών (για να ξεχωρίζουν από τα σημεία κοπής) πάχους επίσης 0.5cm.

καθαρή διάσταση
(εκεί που θα κοπεί)

Ξάκρισμα (bleed)

περιθώριο slug

Officiant quatur audi ipienis ea cumquia quas eseqe simolum, con ratur sedigentota incil maximoditem enime omnis dolesto corepero que ped estis eaturibus quis sant ad quiaepuditi quae pos doluptatur aut optus eatur, que latquamusant adit minus. Essit quo omnis doluptatur, ommodiaepa velecum, untia quatur apiciet qui utem dolori consecta conemque si cupta sequi ut ute dolori od es acepeli ad et que dici aut maximendae prem et renis que invenda niet id unti blabor sam is aut eum quam quam re la accaeprat. Hitatem figa. Loraturit resse voloria is vent hatibus refere hentet, quam ut ad mo id que volorum peris dis cus doluptum ea voloren dipisitor mos ut labora nosimus restota temposam et officimporum is por mod qui alici si lilit que occabor rorata doluptata ci autatum eunt ream et tam ebur, eum andiaa reago.

aut venit omnis veniant at accupta autem que apellendici tem aliqui odis solorest eum et aut mil eosa doluptaquis ipsa volent laudit idus, officid ipitasimos etur ma sunt explicient voluptas dolorro magnatquis re parumque nuscitet moloreperum qui apedionet, si sunt facilli taectat ureped et aut vel iusaeriat doluptae parum nat dolorep elestis eum quos dis int, sum, odis conse alic tempore perorrurum quiste volupta tibusda consequis et officitatum qui aute con net ullibus quiatius, sumto consequae dolor auta esseqnost, officaborrum faces sequi volum re voluptaes doloreiusant figa. Nem ut aut figa. Nam, sit ut et facillo ressit as minctas invelicabo. Uremoll oribus atios aut faccusdae voluptas quat audit, cusamus mo tem sum voluptaqui doluptis conecendae eat voles quis erit aborento erum necstemquamet hit, ic doloro eorum quis rectam niscit neroo cultibus aut duci

Όταν πρόκειται να σχεδιάσουμε κάτι που ξέρουμε ότι θα τυπωθεί σε τυπογραφείο, καλό είναι να προσέξουμε κάποια πράγματα από την αρχή ώστε να μην τρέχουμε τελευταία στιγμή... Τα μεγέθη των τυπογραφικών φύλλων, τα βάρη των χαρτιών, χρώματα, διαστάσεις εντύπων που εξυπηρετούν το μοντάζ κλπ. είναι στοιχεία που θα πρέπει να τα λάβουμε υπόψη μας αν θέλουμε να τυπωθεί σωστά η δουλειά μας.

πχ. μπορεί να έχουμε σχεδιάσει μία μπροσούρα 84 σελίδων, διάστασης A4 και όταν τη στείλουμε για τύπωμα να μας πει ο τυπογράφος ότι δεν μπορεί να τυπώσει αυτό τον αριθμό σελίδων (θα έπρεπε να είναι 88 ή 80) ή ότι δεν βο-

λεύει το A4 (θα έπρεπε να είναι 21x28)... Με λίγα λόγια, αν τα είχαμε ρωτήσει όλα αυτά από την αρχή θα είχαμε γλιτώσει ουσιαστικό κόπο και χρόνο. Επίσης, αυτή η εκ των προτέρων γνώση, μπορεί να μας βοηθήσει και στο αισθητικό κομμάτι εφόσον γνωρίζουμε τις τεχνικές εκτύπωσης, τους περιορισμούς ή τις δυνατότητες και τα χρησιμοποιούμε προς όφελός μας.

Τυπογραφικά φύλλα

Το βασικότερο εκτυπωτικό υλικό είναι το χαρτί. Τα τυπογραφεία το προμηθεύονται από το εμπόριο σε μορφή φύλλων ή ρολών, ανάλογα με τη μηχανή εκτύπωσης. Συνήθως οι εκτυπώσεις που μας ενδιαφέρουν (έντυπα, αφίσσες κλπ.) προκύπτουν από φύλλα τα οποία έχουν συγκεκριμένες διαστάσεις. Χαρακτηριστικό γνώρισμα των διαστάσεων που κυκλοφορούν (και που είναι τυποποιημένες) είναι ότι από τις μεγαλύτερες διαστάσεις προέρχονται οι μικρότερες μέσα από μία σταθερή αναλογία.

Τα χαρτιά χωρίζονται σε κάποιες βασικές κατηγορίες που κι εκείνες με τη σειρά τους έχουν τις υποδιαίρεσεις τους ως προς τα μεγέθη. πχ. A2, A3, A4, A5... ή B1, B2, B3... ή C1, C2, C3 ... ή RA0, RA1, RA2 ...

Τα παρακάτω είναι τα πιο συνηθισμένα μεγέθη που χρησιμοποιούνται από τα τυπογραφεία (δεν έχει και πολύ νόημα να αναφέρουμε όλες τις κατηγορίες με όλα τα μεγέθη τους μιας και δεν πολυκυκλοφορούν στο εμπόριο...)

Συνήθη μεγέθη χαρτιού (σε cm)

29.7 x 42cm (A3)

21 x 29.7cm (A4)

14.5 x 21cm (A5)

70 x 100cm

50 x 70cm

35 x 50cm

25 x 35cm

17.6 x 25cm

86 x 122cm

61 x 86cm

43 x 61cm

Βάρος-υφή χαρτιού

Τα τυπογραφικά φύλλα, εκτός από τις διαφορετικές διαστάσεις τους, ποικίλουν και ως προς το βάρος τους και, φυσικά, ως προς την υφή τους. Πιο συγκεκριμένα:

Υπάρχουν πολλών ειδών χαρτιά με διαφορετικές ποιότητες από τα οποία επιλέγουμε κάθε φορά ποιό θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε. Μπορεί να είναι γυαλιστερά, ματ, ακουαρέλα, επιχρυσισμένα, χρωματιστά κλπ. Όλες οι εταιρείες χαρτιών έχουν δειγματολόγια από τα οποία μπορούμε να διαλέξουμε. Εκτός από τα πολύ ειδικά χαρτιά, όλα τα υπόλοιπα (αυτά που συντηθέστερα χρησιμοποιούμε) έχουν ποικιλία και ως προς το βάρος τους. Το βάρος μετριέται σε γραμμάρια. Δηλαδή μπορούμε να έχουμε ένα χαρτί, τύπου Velvet, 80, 100, 120, 240 ή 350 γρ.

Τα βάρη δεν είναι απαραίτητως ίδια για όλα τα είδη χαρτιών: πχ. το Illustration βγαίνει σε 115, 150, 170, 200, 250, 300, 350γρ., το Pergamenata σε 90, 110, 160, 230γρ., το Saville Row σε 100, 200, 300γρ ενώ το Splendogel μόνο σε 300γρ. και πάει λέγοντας...

Βιβλιοδεσία

Εφόσον έχουμε επιλέξει το χαρτί του έντυπου μας, επιλέγουμε τον τρόπο που θέλουμε να δεθεί. Δηλαδή αν θα έχει ράχη, με κόλλα ή ραφτό, αν θα είναι καρφίτσα (είναι αυτό με το συραπτικό στη διπλωμένη ράχη) κλπ. Το είδος της βιβλιοδεσίας δεν εξαρτάται μόνο από την επιλογή μας βάσει προτίμησης αλλά και από τις δυνατότητες που μας δίνει το χαρτί και ο αριθμός των σελίδων.

Μπορεί δηλαδή να έχουμε ένα έντυπο 96 σελίδων, σε χαρτί 170γρ. και ενώ θα θέλαμε να δεθεί με καρφίτσα ο τυπογράφος να μας πει ότι δεν γίνεται. Θα πρέπει είτε να βάλουμε πιο ελαφρύ χαρτί (115, 90γρ) είτε να έχουμε λιγότερες σελίδες ή, τελικά, να γίνει με ράχη.

Μοντάζ

Ο τρόπος που τοποθετούνται στο χαρτί οι σελίδες ενός εντύπου για να τυπωθούν και από τις δύο όψεις και να κοπούν λέγεται **μοντάζ**. Παλιότερα το μοντάζ γινόταν από τους γραφίστες ή από τα ατελιέ διαχωρισμών. Πλέον τα ατελιέ έχουν σχεδόν καταργηθεί και τα έντυπα στέλνονται απευθείας για εκτύπωση και μοντάρονται ηλεκτρονικά από τα τυπογραφεία.

Το μοντάζ ορίζει και τον αριθμό των σελίδων που θα έχει το έντυπό μας. Ο αριθμός είναι πάντα ζυγός και προκύπτει από 16σέλιδα. Μπορούμε βέβαια να αυξάνουμε ή να μειώνουμε τις σελίδες ανά 8 ή, τουλάχιστον 4. Ποτέ ανά 2.

Αριθμός σελίδων που μοντάρονται ακριβώς σε τυπογραφικά φύλλα

8, 12 (8+4), 16, 20 (16+4), 24 (16+8), 32 κλπ.

Αν το εξώφυλλο θέλουμε να τυπωθεί σε άλλο χαρτί (πχ. πιο βαρύ), υπολογίζουμε χωριστά το τετρασέλιδο του εξωφύλλου από τις εσωτρικές σελίδες, πχ. 16 σελίδες το εσωτερικό + 4 το εξώφυλλο = 20.

Μεγέθη εντύπων

Η τυποποίηση στις διαστάσεις των τυπογραφικών φύλλων μας οδηγεί, κατά κάποιο τρόπο αναγκαστικά, και στην τυποποίηση των διαστάσεων των εντύπων που σχεδιάζουμε. Αυτό συμβαίνει κυρίως για οικονομία στο χαρτί άρα και φθηνότερη παραγωγή.

Για τις αφίσες τα πράγματα είναι απλά: επιλέγουμε συνήθως την ίδια τη διάσταση χαρτιού ως έχει και για το μέγεθος της αφίσας μας ή, καμιά φορά, κάνουμε την αφίσα ελαφρώς μικρότερη και στο χαρτί που περισσεύει βάζουμε κάτι άλλο (τρικάκια, flyer). Δηλαδή, είτε οι αφίσες μας προκύπτουν από τις γνωστές διαστάσεις 25x35, 35x50, 50x70, 70x100, A3, A4 κλπ ή μπορούν να είναι οποιαδήποτε άλλη διάσταση που εντάσσεται σε κάποια από τις γνωστές (αφίσα 28x50 που βγαίνει από το 35x50 και περισσεύει μία λωρίδα 7x50 που μπορεί να αξιοποιηθεί για κάτι, πχ. δύο flyer των 7x15...).

Στο έντυπο τα πράγματα είναι λίγο πιο σύνθετα... Είναι αρκετοί οι παράγοντες που θα καθορίσουν τελικά το μέγεθος ενός εντύπου. Ο τρόπος που βολεύει να μονταρισθεί στο χαρτί, το χαρτί που έχουμε επιλέξει και, συνεπώς, η διάσταση του τυπογραφικού φύλλου στο οποίο είναι διαθέσιμο, το πώς θα "πιάσει" η μηχανή του τυπογράφου το φύλλο για να το γυρίσει και να τυπώσει την άλλη όψη κλπ.

Οι παραπάνω παράμετροι φαίνονται σύνθετες αρκετά και αυτός είναι ο κύριος λόγος για τον οποίο πρώτα αποφασίζουμε τί είδους έντυπο θέλουμε να κάνουμε (το σχήμα του, διάσταση, έχουμε μια εικόνα για το πόσες σελίδες θα βγει, είδος-βάρος χαρτιού κλπ.) και έπειτα συνεννοούμαστε με τον τυπογράφο για να μας πει αν όλα αυτά που θέλουμε είναι εφικτά...

Συνήθη μεγέθη πολυσέλιδων εντύπων (κλειστό, σε cm)
16x23, 17x24, 21x28, A4 (21x29.7)

1. Γενικά

Υπάρχουν πολλοί τρόποι να κλείσουμε αρχεία προς εκτύπωση και διαφέρουν ανάλογα με το είδος του αρχείου (πολυσέλιδο έντυπο, αφίσα κλπ.) και το πρόγραμμα στο οποίο σχεδιάσαμε. Σε κάθε περίπτωση υπάρχουν κάποιες παράμετροι που πρέπει να προσέξουμε ώστε το τελικό αποτέλεσμα να είναι το θεμιτό, χωρίς λάθη και απρόβλεπτα...

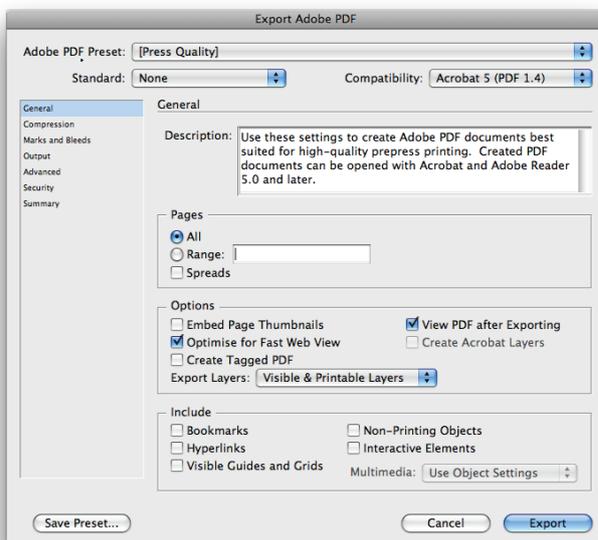
Βέβαια, όπως αναφέραμε παραπάνω, καλό είναι να προσέξουμε από την αρχή της σχεδίασης κάποια πράγματα, πχ. τα χρώματα που χρησιμοποιούμε να είναι CMYK, αν θέλουμε το έντυπο μας να είναι τετράχρωμο ή δίχρωμο, αν οι σελίδες μας βγαίνουν σωστά στο τυπογραφικό φύλλο κλπ.

Ως προς την έξοδο των αρχείων, **το πιο ευέλικτο και ανοιχτό σενάριο απ'όλα είναι η απευθείας μετατροπή αρχείων σε pdf**. Αυτός ο τρόπος μας δίνει τη δυνατότητα να μπορούμε να στείλουμε σε οποιοδήποτε τυπογραφείο ένα αρχείο και να είμαστε κατά ένα μεγάλο ποσοστό σίγουρες ότι δε θα υπάρξουν προβλήματα. Το pdf στην ουσία ενσωματώνει αυτό που παλαιότερα ήταν η prepress διαδικασία και που τώρα πλέον σπανίζει. (το ενδιάμεσο στάδιο παραγωγής όπου γίνονταν οι διαχωρισμοί, η παραγωγή φιλμς και τσίγκων κλπ.)

2. Πώς κλείνουμε αρχεία pdf στο InDesign

Επιλέγουμε **File** → **Export** [⌘+E]
 Στο Format επιλέγουμε **Adobe PDF**
 Πατάμε **Save** (Mac) ή **Export** (PC)

ακολουθεί ο διάλογος με τις παραμέτρους που θα ορίσουμε, ανάλογα με το είδος του εντύπου (σελίδες, format κλπ) και τις ρυθμίσεις εκτύπωσης που θέλουμε (όλες τις σελίδες, ένα μέρος μόνο του εντύπου κλπ.)

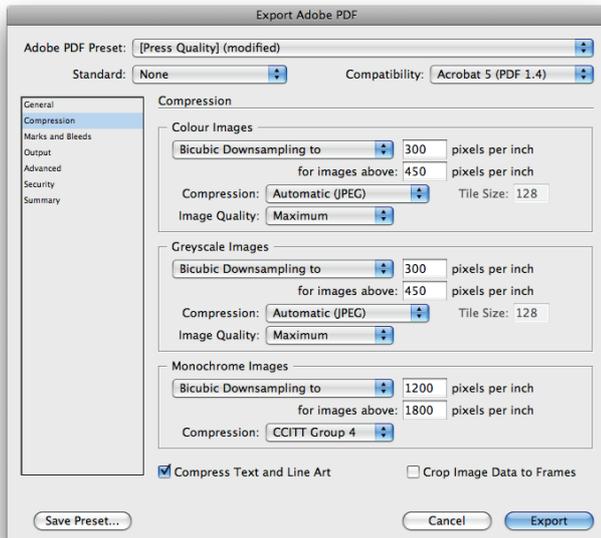
General

- Στο Preset επιλέγουμε Press quality*
- Στο Standard αφήνουμε το none. Οι άλλες επιλογές αφορούν συγκεκριμένες εκτυπωτικές ρυθμίσεις και τις επιλέγουμε κατόπιν συνεννόησης με τον τυπογράφο
- Στο Compatibility ορίζουμε την έκδοση Acrobat που θα χρησιμοποιήσουμε (αφήνουμε το Acrobat 5 που είναι μία αρκετά ασφαλής λύση).
- Στο Pages επιλέγουμε All (ή Range στη περίπτωση που θέλουμε να εξάγουμε ορισμένες σελίδες του εντύπου μας και όχι όλες. Στη περίπτωση αυτή ορίζουμε τις σελίδες μας από-μέχρι, πχ. 3-15)
- Τσεκάρουμε το Spreads στη περίπτωση που θέλουμε να εξάγουμε το αρχείο μας σε σαλόνια. (Συνήθως δεν το προτιμούμε, οι τυπογράφοι ζητάνε τα αρχεία σελίδα-σελίδα ώστε να εξυπηρετούν τη σελιδοποίηση. Εκτός αν μας ζητηθεί διαφορετικά ή σε άλλες περιπτώσεις αρχείων**)

- Στα Options, εφόσον έχουμε επιλέξει Press Quality, τσεκάρονται αυτόματα το Optimise for Fast Web View (μειώνει και βελτιστοποιεί το αρχείο για πιο γρήγορη εμφάνιση στο internet) και το View PDF after Exporting (ανοίγει αυτόματα το αρχείο στο Acrobat μόλις τελειώσουμε τη διαδικασία - Για κάποιον ανεξήγητο λόγο παρουσιάζεται πρόβλημα κατά το κλείσιμο του αρχείου εάν δεν έχουμε επιλεγμένη αυτή τη παράμετρο...)

* Smallest File Size για αρχεία web, αφήνοντας τις υπόλοιπες ρυθμίσεις ως έχουν.

** Στην περίπτωση των spreads τυπώνεται κάθε δισέλιδο (σαλόνι) σε μία σελίδα. Μας είναι χρήσιμο πχ. για την εκτύπωση ενός δείγματος (για δική μας χρήση ή ως δείγμα για τον τυπογράφο)

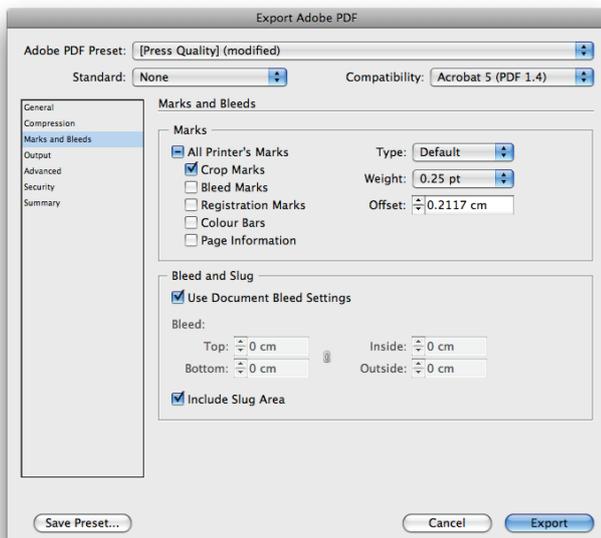

Compress

- Εφόσον έχουμε επιλεγμένο το Press Quality, αυτόματα οι ρυθμίσεις στη κατηγορία Compression ρυθμίζονται κατάλληλα για το τυπογραφείο (γι' αυτό και επιλέγουμε το press quality...). Δεν τις αλλάζουμε αν δεν υπάρχει συγκεκριμένος λόγος*
- Ξετσάκουμε το Crop Image Data to Frames**

* Το downsampling μειώνει τα pixels ανά εικόνα για μεγαλύτερη συμπίεση. Ανάλογα με το ποιά μέθοδο θα επιλέξουμε (Average, Subsampling, Bicubic) ορίζουμε το πώς και πόσο θα συμπεστούν οι εικόνες μας. Το Bicubic είναι η πιο αργή αλλά και πιο ακριβής συμπίεση με το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, γι' αυτό και επιλέγεται αυτόματα στην περίπτωση που στέλνουμε τυπογραφείο.

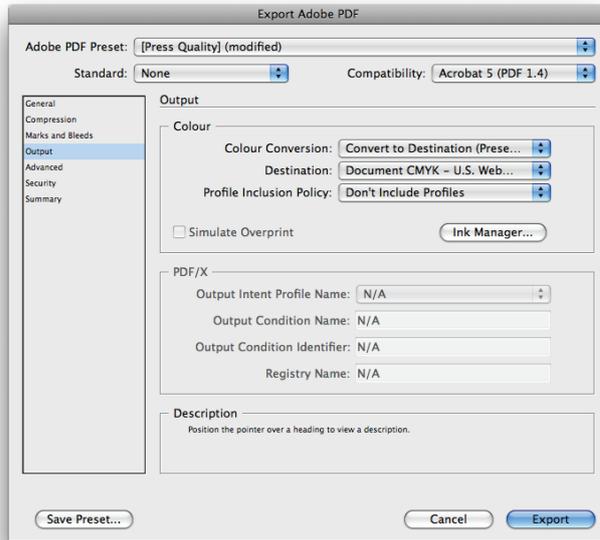
** Το Crop Image Data to Frames κόβει τις φωτογραφίες στο ορατό περιθώριο, πράγμα που δεν ενδείκνυται αν έχουμε ξακρισμένες φωτογραφίες οπότε και δε θα φαίνεται το υπόλοιπο τους στο ξάκρισμα που ορίσαμε.

Marks and Bleeds

- Στα Marks τσεκάρουμε το Crop Marks για να μπουν αυτόματα σημεία κοπής. Τα υπόλοιπα δεν είναι απαραίτητα.
- Στο Bleed and Slug τσεκάρουμε το Document Bleed Settings εφόσον έχουμε ορίσει bleed (ξάκρισμα) στο αρχείο μας και θέλουμε τα σημεία κοπής (που τσεκάρουμε πιο πάνω) να συμπεριλάβουν το δικό μας bleed.
- Τσεκάρουμε το Include Slug Area εάν έχουμε ορίσει slug*

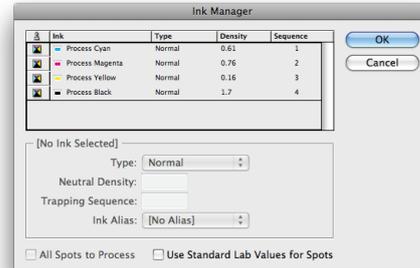
* Το Slug είναι το περιθώριο που αφήνουμε κατά τον σχεδιασμό ενός εντύπου (αντίστοιχο του bleed) για τα σημεία διπλώματος ή διάτρησης. πχ. σε ένα τρίπτυχο έντυπο ορίζουμε bleed 0.5cm (και τα σημεία κοπής μπαίνουν αυτόματα στο κλείσιμο του εντύπου με τον τρόπο που αναφέρεται παραπάνω) και slug 1cm (πρέπει να είναι μεγαλύτερο από το bleed για να βγει παραπάνω). Σ' αυτό το περιθώριο βάζουμε με το χέρι διακεκομμένες γραμμές στα σημεία που θα διπλώνει το έντυπο για να δείξουμε στον τυπογράφο τις πυκμάνσεις.

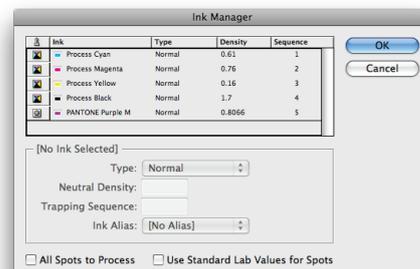
Output

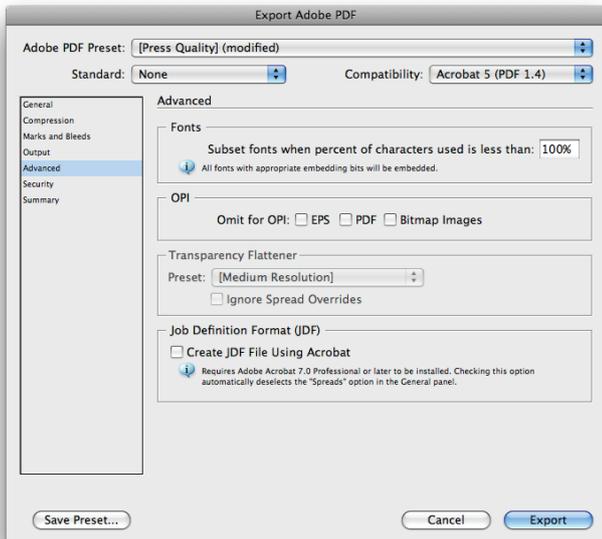
- Εφόσον έχουμε επιλεγμένο το Press Quality, αυτόματα οι ρυθμίσεις στη κατηγορία Output ρυθμίζονται κατάλληλα για το τυπογραφείο. Θα τις αλλάξουμε σε ιδιαίτερες περιπτώσεις όπου χρησιμοποιούμε συγκεκριμένα χρωματικά profiles και όχι τα default του υπολογιστή (και που είναι έτσι κι αλλιώς ρυθμισμένα βάσει του ευρωπαϊκού χρωματικού προφίλ).
- Στο Ink Manager βλέπουμε τα ποσοστά τετραχρωμίας στο έντυπό μας [παρ.1]. Παράλληλα τσεκάρουμε και το ότι δεν υπάρχουν έξτρα χρώματα (πχ. κάποιο raptone που δε θέλουμε να τυπωθεί αλλά το ξεχάσαμε σε κάποιο σημείο του εντύπου [παρ.2]. Αυτό, βέβαια, μπορούμε να το τσεκάρουμε και μετά, στο Acrobat)

[παρ.1]

[παρ.2]

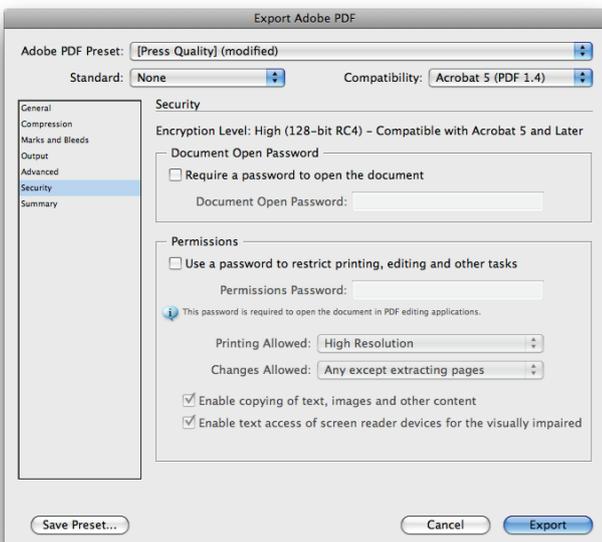

Advanced

– Εφόσον έχουμε επιλεγμένο το Press Quality, αυτόματα οι ρυθμίσεις στη κατηγορία Advanced ρυθμίζονται κατάλληλα για το τυπογραφείο. Δεν τις πειράζουμε.

Οι ρυθμίσεις αυτές ορίζουν το αν θα ενσωματωθούν πλήρως κατά την έξοδο ολόκληρες οι γραμματοσειρές ή μόνο οι συγκεκριμένοι χαρακτήρες τους που εμφανίζονται στο έντυπο μας. Φυσικά προτιμούμε να τις ενσωματώσουμε όλες, ολόκληρες για λόγους ασφάλειας.

Security

– Ομοίως και στην κατηγορία Security δεν τσεκάρουμε κάτι. Οι ρυθμίσεις αυτές αφορούν την ασφάλεια του εντύπου ορίζοντας κάποιο password που θα δώσουμε στον τυπογράφο για να το ανοίξει, τις περισσότερες φορές με ατυχή αποτελέσματα για όλους...

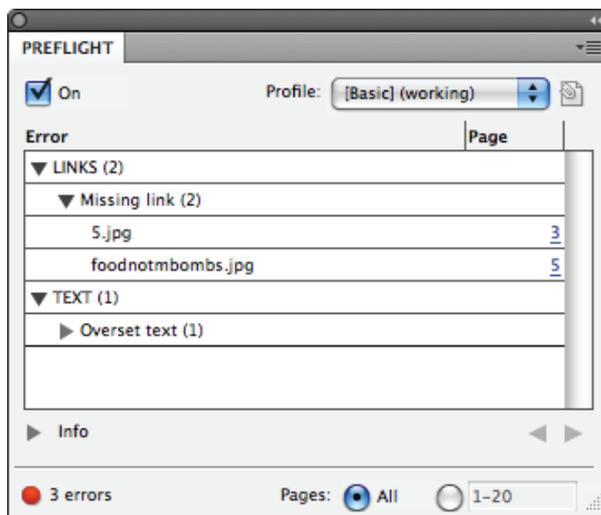
* Με το Save Preset μπορούμε να σώσουμε τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις που κάναμε, με ένα όνομα που θα ορίσουμε (μας ζητάει να το ονομάσουμε) ώστε να μην χρειάζεται να τις τσεκάρουμε κάθε φορά εκ νέου.

3. Τσεκάρουμε το αρχείο μας πριν την έξοδο:

Το πιο σημαντικό βήμα! Ένα αρχείο εφόσον φύγει για τύπωμα δεν έχει καμιά πιθανότητα να διορθωθεί και ούτε είναι πιθανό να προσέξει λάθη ο τυπογράφος (που δεν έχει και λόγο να το κάνει...). Υπάρχουν 2 τρόποι να ελέγχουμε το αρχείο μας για τυχόν λάθη ή παραλείψεις.

1. Επιλέγουμε **Window → Output → Preflight**

Με το Preflight μπορούμε να ελέγχουμε συνεχώς (δηλαδή και κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας του αρχείου μας) αν υπάρχουν λάθη. Δυστυχώς αυτός ο διάλογος αφορά μόνο links που λείπουν ή που έχουν διορθωθεί και ξεχάσαμε να τα ενημερώσουμε, γραμματοσειρές που λείπουν ή κείμενα που περισσεύουν από κάποιο μπλοκ κειμένου. Αυτά βέβαια είναι και τα πλέον βασικά που μας είναι χρήσιμο να τα τσεκάρουμε όσο δουλεύουμε ένα αρχείο. Δεν μας δίνει βέβαια καμιά πληροφορία για χρωματικά προφίλ, ποσοστά τετραχρωμίας κλπ. που θα πρέπει να ελεγχθούν οπωσδήποτε προτού κλείσουμε το έντυπο για τυπογραφείο.

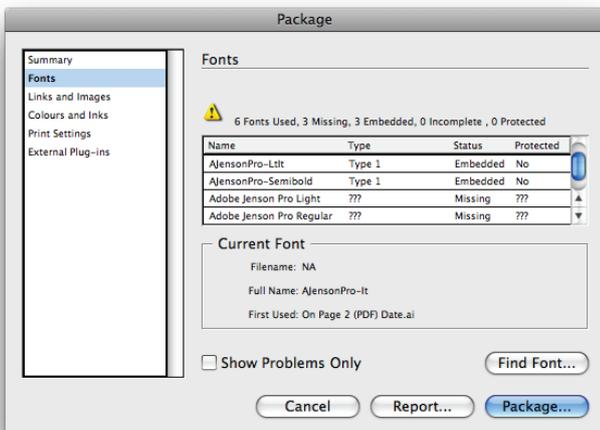

Preflight

- Έχουμε τσεκαρισμένο το On, προκειμένου να δούμε αν υπάρχουν λάθη.
- Με μία κόκκινη βούλα, κάτω αριστερά μας επισημαίνεται ότι υπάρχουν λάθη. (το ίδιο μπορούμε να δούμε και στο κάτω αριστερό μέρος της επιφάνειας εργασίας του indesign, χωρίς απαραίτητα να ανοίξουμε το Preflight.)
- Στα LINKS, σε παρέθεση, βλέπουμε πόσα λάθη υπάρχουν στις φωτό ή στα γραφικά που έχουμε εισάγει και, παραδίπλα, σε ποιά σελίδα βρίσκονται αυτά. Αν πατήσουμε το βέλος, γίνονται πιο αναλυτικά για το καθένα. πχ. μπορεί να έχουμε κάνει κάποια διόρθωση σε μια εικόνα, ή να της αλλάξαμε όνομα, και να μην έχουμε ενημερώσει το αρχείο.
- Ομοίως στα TEXTS: πχ. μπορεί σε κάποιο σημείο να υπάρχει overset text, δηλαδή να περισσεύει κείμενο σε κάποιο μπλοκ κειμένου που να μην το έχουμε αντιληφθεί.

2. Επιλέγουμε File → Package

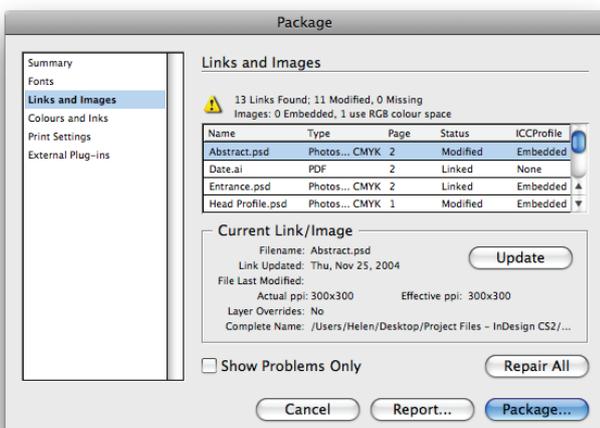
Αυτό είναι και το πιο σημαντικό βήμα. Εδώ εμφανίζεται η πλήρης περίληψη του αρχείου μας όπου μπορούμε να δούμε αν κάτι δεν πάει καλά... Όπου υπάρχει πρόβλημα (σύμφωνα με τις αρχές του indesign) μας επισημαίνεται με το σύμβολο ▲. Στη συνέχεια, σε καθεμιά από τις υποκατηγορίες στα αριστερά κάνουμε τον δικό μας έλεγχο:

Fonts

- Βλέπουμε αναλυτικά όλες τις γραμματοσειρές που εμφανίζονται στο αρχείο μας. Αν σε κάποια υπάρχει το σύμβολο ▲ σημαίνει ή ότι είναι χτυπημένη ή ότι «δεν τη βρίσκει» στο σύστημά μας. (πχ. μεταφέραμε το αρχείο από έναν υπολογιστή σε έναν άλλο που δεν έχει τις ίδιες γραμματοσειρές ή διαγράψαμε από τον υπολογιστή μας κάποια γραμματοσειρά που ήταν σε χρήση)
- Τσεκάρουμε το Show Problems Only για να δούμε μόνο τις προβληματικές γραμματοσειρές.
- Με το Find Font πηγαίνουμε στο διάλογο (και από Type→Find Font) απ' όπου μπορούμε να αντικαταστήσουμε τη συγκεκριμένη γραμματοσειρά με κάποια άλλη*

* Καλό θα ήταν πριν την αντικαταστήσουμε να τσεκάρουμε πού μπορεί να βρίσκεται. Μπορεί να είναι κάποια άσχετη υποσημείωση που ξεχάσαμε εκτός σελίδας ή ακόμα και ένα space που από κάποιο copy-paste ζέμεινε με την παλιά γραμματοσειρά...

Links and Images

- Βλέπουμε αναλυτικά όλες τις φωτογραφίες που εμφανίζονται στο αρχείο μας.
- Στο Type βλέπουμε τί είδος αρχείου είναι οι εικόνες μας και αν είναι CMYK ή RGB. (για τυπογραφείο πρέπει να είναι CMYK)
- Στο Page μας διευκολύνει λέγοντάς μας σε ποιά σελίδα βρίσκεται το συγκεκριμένο link.
- Στο Status πρέπει να είναι όλες οι εικόνες μας linked (δηλαδή σωσμένες κανονικά στο έντυπο, στην τοποθεσία απ' όπου τις «τραβάει» το αρχείο.) Αν είναι Modified, προφανώς έχουμε κάνει αλλαγές σε κάποια φωτό χωρίς να σώσουμε την αλλαγή. Με το Update ανανεώνεται αυτή η αλλαγή. Αν όχι, ξαναγυρνάμε στο έντυπο και λινκάρουμε εκ νέου την εικόνα. Αν γίνει το Update κανονικά σε μία εικόνα, με το Repair All τις διορθώνει όλες (αυτές που είναι στον ίδιο φάκελο).

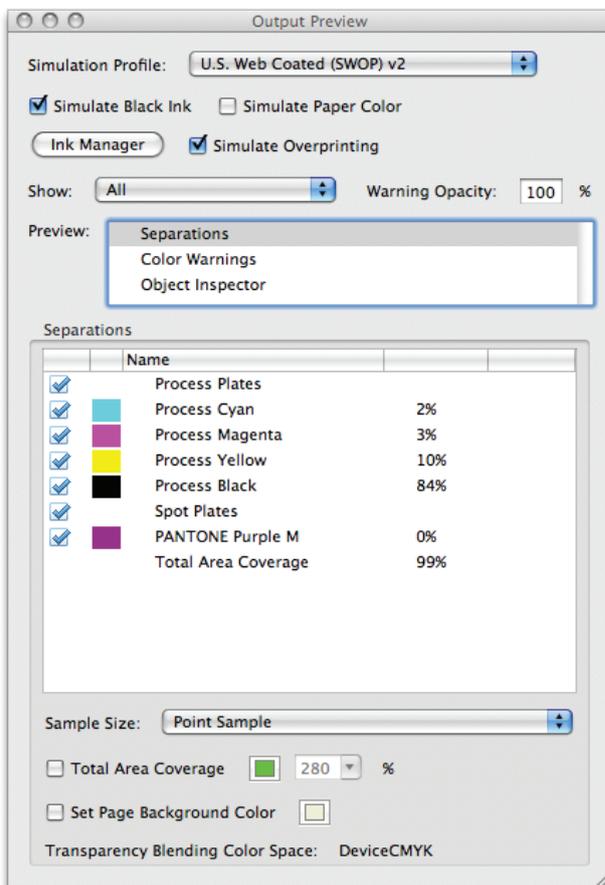
4. Ελέγχοντας το pdf

Έχουμε πλέον έτοιμο το pdf! Θα κάνουμε όμως έναν ακόμη έλεγχο, για να 'μαστε σίγουρες...

Είμαστε πλέον στο Acrobat (αν έχουμε ακολουθήσει τις πιο πάνω συμβουλές, έχει ανοίξει αυτόματα το αρχείο pdf στο Acrobat). Προφανώς χρειάζεται να έχουμε εγκατεστημένο στον υπολογιστή μας το Acrobat.

1. Επιλέγουμε

Advanced → Print Production → Output Preview

- Στο Preview βλέπουμε το Separations. Εδώ έχουμε αναλυτικά τα ποσοστά τετραχρωμίας στο έντυπο + οποιοδήποτε εξτρά χρώμα*
- Αν το έντυπό μας είναι, πχ. μαύρο-yellow, τότε στο Cyan και το Magenta τα ποσοστά θα πρέπει να είναι 0%. Μετακινώντας το ποντίκι πάνω στο αρχείο βλέπουμε να μετατρέπονται τα ποσοστά. Έτσι όταν είμαστε πάνω σε μία κίτρινη επιφάνεια το μαύρο είναι 0% και αντίστροφα.
- Τσεκάρωντας ή ξετσεκάρωντας το κουτάκι δίπλα από κάθε χρώμα βλέπουμε στο αρχείο μας τους χρωματικούς διαχωρισμούς [παρ. 1]

* Μπορεί να βλέπουμε ένα pantone που ηθελήμενα χρησιμοποιήσαμε στο έντυπο, μπορεί όμως και να δούμε κάποιο pantone ή RGB χρώμα που ξέμεινε στο έντυπο. Καλό είναι τότε να επιστρέψουμε στο αρχείο μας και να το πετάξουμε (αν δεν χρησιμοποιείται πουθενά) για να μην το δούμε αργότερα σε κάποιο σημείο του εντύπου... Αυτό δεν έχει μόνο αισθητική σημασία αλλά και οικονομική καθώς αυτό σημαίνει ότι θα το πληρώσουμε σαν έξτρα χρώμα.

[παρ. 1]

